

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 listopada 1976 r.

w sprawie przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Międzynarodowej konwencji w sprawie zajęcia (aresztu) statków morskich, podpisanej w Brukseli dnia 10 maja 1952 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 15 Międzynarodowej konwencji w sprawie zajęcia (aresztu) statków morskich, podpisanej w Brukseli dnia 10 maja 1952 r., złożony został Rządowi Belgii dnia 16 lipca 1976 r. dokument przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja wchodzi w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 16 stycznia 1977 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 24 lutego 1956 r., składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Hiszpania	dnia 8 grudnia	1953 r.,
Szwajcaria	dnia 28 maja	1954 r.,
Haiti	dnia 4 listopada	1954 r.,
Kostaryka	dnia 13 lipca	1955 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„1. Nie można powoływać się na artykuł 3 ustęp 1 w celu zajęcia statku, którego nie dotyczy wierzytelność i nie należy on już do osoby będącej właścicielem statku, wobec którego powstała wierzytelność zgodnie z rejestrem morskim kraju, pod którego banderą statek płynie.

2. Kostaryka nie uznaje obligatoryjnego charakteru artykułu 7 ustęp 1 punkty a, b, c, d, e i f, ponieważ zgodnie z ustawodawstwem Kostaryki jedynie sądy miejsca zamieszkania wierzyciela są właściwe do orzekania o istocie spraw dotyczących wierzytelności morskich, z wyjątkiem przypadków wymienionych w artykule 1 ustęp 1 punkty o, p i q lub sądy państwa, pod którego banderą statek płynie.

Ponadto Kostaryka zastrzegła sobie prawo stosowania Ustawodawstwa Handlu i Pracy odnośnie do zajęcia cudzoziemskich statków wchodzących do jej portów.”.

Arabska Republika Egiptu . . . dnia 24 sierpnia 1955 r.

- z zastrzeżeniami przewidzianymi w artykule 10 konwencji,
- Watykan dnia 10 sierpnia 1956 r.,
Demokratyczna Kambodża dnia 12 listopada 1956 r.
- z zastrzeżeniami przewidzianymi w artykule 10 konwencji,
- Portugalia dnia 4 maja 1957 r.,
Francja dnia 25 maja 1957 r.,
Francuskie terytoria zamorskie dnia 23 kwietnia 1958 r.,
Republika Malgaska dnia 23 kwietnia 1958 r.
- Przystąpienie dokonane zostało przez Francję zgodnie z artykułem 18a konwencji, a następnie potwierdzone przez Republikę Malgaską dnia 13 lipca 1965 r.
- Togo dnia 23 kwietnia 1958 r.
- Przystąpienie dokonane zostało przez Francję zgodnie z artykułem 18a konwencji.
- Kamerun dnia 23 kwietnia 1958 r.
- Przystąpienie dokonane zostało przez Francję zgodnie z artykułem 18a konwencji.
- Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 3 marca 1959 r.
- z następującymi zastrzeżeniami:
- „1. Postanowienia konwencji nie będą stosowane do okrętów wojennych lub do statków będących własnością państwa albo znajdujących się w służbie państwowej.
2. Rozciągnięcie konwencji na którekolwiek terytorium, za którego stosunki międzynarodowe Zjednoczone Królestwo jest odpowiedzialne, może być dokonane z zastrzeżeniami przewidzianymi w artykule 10 wymienionej konwencji.”
- Sarawak dnia 28 września 1962 r.,
Gibraltar dnia 29 marca 1963 r.,
Hongkong dnia 29 marca 1963 r.,
Borneo Północne dnia 29 marca 1963 r.,
Seszele dnia 29 marca 1963 r.,
Wyspy Dziewicze dnia 29 maja 1963 r.,
Bermudy dnia 30 maja 1963 r.,
Antigua dnia 12 maja 1965 r.,
Kajmany dnia 12 maja 1965 r.,
Bahama dnia 12 maja 1965 r.,
Dominika dnia 12 maja 1965 r.,
Grenada dnia 12 maja 1965 r.,
Montserrat dnia 12 maja 1965 r.,
St. Christophe-Nevis-Anguilla dnia 12 maja 1965 r.,
St. Helena dnia 12 maja 1965 r.,
St. Lucia dnia 12 maja 1965 r.,
St. Vincent dnia 12 maja 1965 r.,
Honduras Brytyjski dnia 21 września 1965 r.,
Wyspy Salomona dnia 21 września 1965 r.,
Wyspy Gilberta i Ellice dnia 21 września 1965 r.,
Wyspy Turks i Caicos dnia 21 września 1965 r.,
Wyspa Guernsey dnia 8 grudnia 1966 r.,
- Wyspy Falklandzkie i terytoria przyległe dnia 17 października 1969 r.
- Rządy wszystkich wymienionych wyżej terytoriów zastrzegły sobie prawo niestosowania postanowień konwencji do okrętów wojennych lub statków będących własnością państwa albo znajdujących się w służbie państwowej.
- Belgia dnia 10 kwietnia 1961 r.,
Fidzi dnia 29 marca 1963 r.
- Przystąpienie dokonane zostało przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 18a konwencji.
- Następnie Rząd Fidzi notyfikował Rządowi Belgii, że przyjmuje, począwszy od dnia 10 października 1970 r., prawa i obowiązki przyjęte w jego imieniu przez Wielką Brytanię. Rząd Fidzi zastrzegł sobie prawo niestosowania postanowień konwencji do okrętów wojennych lub statków będących własnością państwa albo znajdujących się w służbie państwowej.
- Gujana dnia 29 marca 1963 r.,
- Przystąpienie dokonane zostało przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 18a konwencji.
- Mauritius dnia 29 marca 1963 r.,
- Przystąpienie dokonane zostało przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 18a konwencji. Rządy Gujany i Mauritiusa zastrzegły sobie prawo niestosowania postanowień konwencji do okrętów wojennych lub statków będących własnością państwa albo znajdujących się w służbie państwowej.
- Nigeria dnia 7 listopada 1967 r.
- z zastrzeżeniem niestosowania postanowień konwencji do okrętów wojennych lub statków będących własnością państwa albo znajdujących się w służbie państwowej,
- Algieria dnia 18 sierpnia 1964 r.,
Grecja dnia 27 lutego 1967 r.,
Zair dnia 17 lipca 1967 r.,
Socjalistyczna Federacja na Republice Jugosławii dnia 25 lipca 1967 r.
- z zastrzeżeniem zgłoszonym zgodnie z artykułem 10 konwencji o niestosowaniu jej postanowień do zajęcia statku w związku z jakąkolwiek wierzytelnością morską wymienioną w artykule 1 punkt o 1 o stosowaniu do tego zajęcia prawa wewnętrznego,
- Paragwaj dnia 22 listopada 1967 r.,
Syryjska Republika Arabska dnia 3 lutego 1972 r.,
Republika Federalna Niemiec dnia 6 października 1972 r.
- z zastrzeżeniami przewidzianymi w artykule 10 konwencji ustępy a i b.
- Powyższa konwencja weszła w życie w stosunku do pięciu pierwszych państw wymienionych wyżej dnia 24 lutego 1956 r., a w stosunku do wszystkich pozostałych państw i terytoriów weszła ona w życie po upływie sześciu miesięcy od daty złożenia odpowiedniego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek